

ШКІЛЬНА БІБЛІОТЕКА
УКРАЇНСЬКОЇ ТА СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Льюїс
КЕРРОЛЛ

АЛІСА В ЗАДЗЕРКАЛЛІ

Для молодшого і середнього шкільного віку

Харків
«Фоліо»
2017

Дитя з осяяним чолом,
Захоплене дивами,
Нехай життя нас розвело
І час проліг між нами,
Зустрінь усмішкою, молю,
Сердечну казочку мою.

Не чути сміху вже мені
Твого, що сріблом лився:
Де юності панують дні,
Мені немає місця.
Та казку вислухай мою,
Що я з любов'ю склав, молю!

Ця повість якось почалась
У липні, сонця повнім,
Неспішно оповідь плелась,
І плів маленький човник.
Думки мене туди несуть,
Хоча роки велять: «Забудь!»

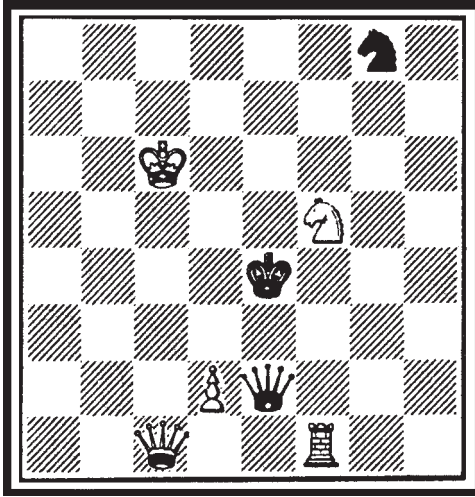
Тож слухай, слухай, поки глас,
Зловісний, невеселий,
Ще не покликав грізно нас
До скорбної постелі.
Нам всім, неначе дітям тим,
Не хочеться до сну іти.

Надворі сніг, морозу тріск,
Лютує хуртовина,
А тут — веселий сміх і виск,
І лине жар з каміна.
Лиш казки слово забринить —
І хуга відступає вмить.

І хоч у розповідь сумні
Вплітаються зітхання,
Бо вже далеко літні дні,
І щастя, й сподівання,
Та горя подих не вкраде
Цю казку, що від серця йде.

ЧОРНІ

БІЛІ

*Білий Пішак (Аліса) починає та виграє
за одинадцять ходів*

1. Аліса зустрічає Чорну Королеву	28	1. Чорна Королева ходить на h5	36
2. Аліса ходить через d3 на d4 до Женчикка і Бренчикка (залізницею)	49	2. Біла Королева ходить на c4 (біжучи вслід за шаллю)	65
3. Аліса зустрічає Білу Королеву (з шаллю)	65	3. Біла Королева ходить на c5 (стає Вівцею)	72
4. Аліса ходить на d5 (крамниця, річка, крамниця)	72	4. Біла Королева ходить на f8 (залишає яйце на полиці)	79
5. Аліса ходить на d6 (Бовтун-Товстун)	79	5. Біла Королева ходить на c8 (тікаючи від Чорного Лицаря (Коня))	103
6. Аліса ходить на d7 (ліс)	107	6. Чорний Лицар (Кінь) ходить на e7 (шах)	108
7. Білий Лицар (Кінь) бере Чорного Лицаря (Коня)	109	7. Білий Лицар (Кінь) ходить на f5	123
8. Аліса ходить на d8 (коронація)	124	8. Чорна Королева ходить на e8 (іспит)	126
9. Аліса стає Королевою	133	9. Королеви «рокіруються».....	134
10. Аліса «рокірується» (учта)	138	10. Біла Королева ходить на a8 (суп)	144
11. Аліса бере Чорну Королеву та виграє	144		

Передмова автора до видання 1896 року

Оскільки шахова задача, викладена на попередній сторінці, поза сумнівом спантеличила деякого з моїх читачів, буде не зайве роз'яснити, що складена вона цілком коректно — принаймні в тому, що стосується ХОДІВ. Можливо, ПОЧЕРГОВІСТЬ у ходах чорних і білих фігур дотримана не так суворо, як годиться, до того ж «рокіровка» трьох Королев — просто спосіб показати, що всі вони потрапляють до палацу. Проте кожен, хто завдасть собі клопоту розставити фігури та розіграти вказані ходи, побачить, що шах Білому Королю на шостому ході, взяття Чорного Лицаря (Коня) на сьомому та мат Чорному Королю у фіналі відбуваються цілковито за правилами гри.

Нові слова у вірші «Казнахтун» викликали деякі розбіжності у вимові, тож, напевно, буде непогано і з ЦЬОГО питання дати деякі вказівки. Слово «бощурки» наголошується так само, як «ластівки», у слові «гризрили» наголос падає на другий склад, а в слові «бурцигалися» — на третій.

Для шістдесят першої тисячі накладу з дерев'яних кліше зняли нові гальваностереотипи (треба сказати, що дерев'яні кліше, які жодного разу не використовували як друкарські форми, збереглися в тому самому чудовому стані, в якому були вперше вирізані 1871 року). Всю книгу передрукували в новому шрифті. В тому випадку, якщо

комусь здається, що художнє оформлення цього перевидання поступається оригіналу, знайте, що це сталося не через брак зусиль автора, видавця чи друкаря.

Користуючись нагодою, оголошую також, що «Алісу для малюків», яка донині коштувала чотири пенси, відтепер можна буде придбати на тих самих умовах, що й звичайні шилінгові книжки з картинками, хоч я й певен, що вона в усьому незрівнянно за них краща (це не стосується самого ТЕКСТУ, бо про нього мені судити не годиться). Чотири пенси були для неї чесною ціною, враховуючи величезні першозатрати, які довелося мені понести для її видання; та оскільки Публіка фактично оголосила: «Ми НЕ СТАНЕМО платити більше шилінга за книжку з картинками, хоч би з яким смаком вона була оформлена», я готовий понести на цій книзі чисті збитки, аби маленькі читачі, для яких вона й була написана, не залишилися взагалі без неї. Отож тепер я продаю її за таку ціну, що, можна вважати, просто дарую.

Різдво 1896 р.

Розділ I

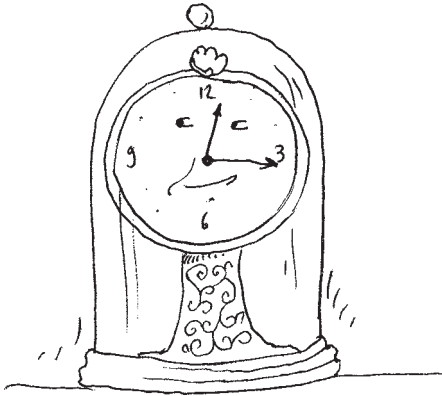
Задзеркальний будинок

Не випадало сумніватися в одному: БІЛЕ кошеня до цього було не причетне... це була цілковита провина чорного кошеняти. Адже білому протягом останніх п'ятнадцяти хвилин стара кішка без упину вилизувала писочок (і воно попри все мужньо це зносило), отож, як бачите, біле кошеня аж ніяк не могло утнути цю витівку.

Діна вмивала своїм дітлахам личка так: спершу вона однією лапою притискала бідолашну істотку за вухо до підлоги, а тоді іншою протирала весь писочок, проти шерсті, починаючи з носа. І саме зараз, як я вже сказав, кішка натхненно вовтузилася з білим кошеням, яке лежало сумирно й навіть намагалося муркати — відчуючи, поза сумнівом, що все це робиться для його власного добра.

Але з чорним кошеням Діна розібралася ще в обід, і тому, поки Аліса згорнулася калачиком у кутку великого фотеля, почасти базікаючи сама до себе, а почасти куняючи, кицька зчинила грандіозну веселу метушню з мотком прядива, яке Аліса перед цим намагалася змотати. Вона качала його туди й сюди, доки нитки знову не розмоталися, й тепер вони лежали розволочені по всьому килимку біля каміна, а кошеня ганялося за своїм власним хвостом посеред цього безладу.

— Ах ти мала злодюжка! — закричала Аліса, підхопила кицюню та злегка поцілувала її, аби вона вже напевно зрозуміла, що потрапила в немилість. — Чесне слово, Діна мусила навчити тебе кращих манер! Ти МУСИЛА, Діно, адже знаєш, що мусила! — додала вона,

осудливо поглядаючи на стару кішку, таким сердитим голосом, на який лишень спромоглася.

Потім Аліса знову забралася до крісла, прихопивши з собою і кошеня, і прядиво, та почала наново змотувати моток. Але справа посувалася не надто швидко, бо дівчинка весь час розмовляла — то з кошнем, то сама з собою. Кицька тихо сиділа в неї на коліні та вдавала, що дивиться, як дівчинка змотує прядиво. Часом кицюня простягала лапку й обережно торкалася мотка: мовляв, я б із радістю допомогла, якби мала змогу.

— А знаєш, що завтра буде, Кицю? — почала Аліса. — Ти б здогадалася, якби разом зі мною сиділа сьогодні на підвіконні, але ж Діна саме чепурила тебе, тож ти не могла. Я дивилася, як хлопці збирають хмиз для багаття... а його для багаття треба багато, Кицю! Але хмиз виявився таким холодним, ще й весь у снігу, тож вони це облишили. Та не хвилюйся, Кицю, ми підемо й подивимося на багаття завтра.

Тут Аліса намотала два чи три разки прядива довкола кицьчиної шиї — просто подивитися, який це матиме вигляд. Це призвело до борюкання, під час якого моток скотився на підлогу і чимало прядива розмоталося знову.